

i hvert Fald *en væsentlig Del af Byrden bliver baaret af dem, der har haft økonomisk Medvind* i de Krigsaar, da Danmark som Helhed blev fattigere, og dette kan kun ske gennem en Beskatning, der finder Sted, inden Krigen kommer for langt paa Afstand. Endelig for det tredje er *den nuværende økonomiske Situation gunstig for en Opsugning*. Pengerigeligheden og den Rigelighed af Indkomster, der er i Forhold til Vareforsyningen, betyder, at man i Øjeblikket kan trække Penge ind til Statskassen med mindre Fare for depressive Virkninger, end man kan vente under andre Omstændigheder. For Tiden er der nærmest Tendens til *Overbeskæftigelse*, og samtidig er der Tendens til *større Import, end vore Valutaforhold tillader*. Købeevnen er, altsaa ikke for lille, den er tværtimod for stor.

Denne Opsugning er allerede saa smaat begyndt. I Kraft af Pengeloven af 22. Juli 1945 kan der ventes at indkomme meget store Beløb i *Skattebøder og Efterbetalinger*, Beløb, der i Hovedsagen vil blive anvendt til Afbetaling af Statens Gæld til Nationalbanken. Endvidere vil der blive inddraget betydelige Beløb i Kraft af de forskellige *Straffelovstillæg* og Love om *Avancebegrænsning* og *Tilbagebetaling*, som blev gennemført i forrige Rigsdagssamling. Hertil slutter sig Loven om *Konfiskation af fjendtlig Ejendom*, der for nylig er gennemført. Som en Slutsten i dette System kan man betragte nærværende Forslag, der tilsigter en Opsugning paa mellem 1 og 1,3 Milliard Kroner.

Man kan nu spørge, udtalte Finansministeren videre, om man herved skal lægge Byrden paa Formuer i og for sig eller paa den Stigning i visse Formuer, som er opstaaet under Krigen. Disse Spørgsmaal har været behandlet i Finansministeriets Udvalg af 30. Januar 1943, det saakaldte *Professorudvalg*, der som et Led i sine Overvejelser forsøgmæssigt udarbejdede en Række Skalaer for Eengangsafgifter paa Formuer og Formuestigninger. Udvalget konkluderede sine Overvejelser derhen, at en Formuestigningsafgift, alt taget i Betragtning, var den rimeligste Løsning af Problemet, og Ministeriet, der siden har arbejdet videre med Problemet og foretaget supplerende Undersøgelser paa Grundlag af de nuværende Forhold, er ogsaa naaet til det Resultat, at *Hovedvægten bør lægges paa Stigningsafgiften*. Man har dog fundet det praktisk vanskeligt at gøre denne saa stor, at den kunde løse Opgaven alene. En stærkt medvirkende Aarsag hertil har det været, at den Usikkerhed, der præger Erhvervslivets Udsigter for de kommende Aar, nødvendigvis maa medføre en vis Forsigtighed i Vurderingen af Formuestigninger. Hertil kommer, at alle Formueejere, uanset om deres Formue er vokset under Krigen, maa siges at have en vis Interesse i den Stabilisering af Pengevæsenet, hvori Eengangsskatten er et Led.